

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **D. K.**, zast. advokátem Mgr. Ladislavem Bártou, Purkyňova 6, Ostrava, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje**, U Výstaviště 18, Přerov, proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 3. 2021, čj. KRPM-17141-39/ČJ-2021-140022-UP, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 4. 5. 2021, čj. 72 A 15/2021-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátovi, **se nepřiznává** odměna za zastupování.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce na začátku roku 2021 odcestoval z Turecka do Srbska, odkud se následně vydal do Rumunska. V Rumunsku podal žádost o mezinárodní ochranu. S pomocí převaděčů se snažil dostat do Německa, ale na českém území žalobce společně s dalšími cizinci zadržela hlídka Policie ČR. Žalovaná jej podle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, zajistila na 30 dní za účelem předání do Rumunska podle nařízení Dublin III*. Rozhodnutím uvedeným v záhlaví žalovaná podle § 129 odst. 7 ve spojení s § 129 odst. 1 a 3 zákona o pobytu cizinců rozhodla o prodloužení doby zajištění žalobce za účelem jeho předání do Rumunska o 29 dní. V rozhodnutí o prodloužení zajištění se krátce zabývala tím, zda je Rumunsko bezpečnou zemí pro předání cizince. Neshledala (mj. s odkazy na aktuální judikaturu), že by v Rumunsku existovaly systémové nedostatky azylového řízení.

[2] Žalobce proti rozhodnutí o prodloužení zajištění podal žalobu ke krajskému soudu, který ji však zamítl. Krajský soud v rozhodnutí vyšel z judikatury NSS, mj. i rozsudku ze dne 12. 4. 2021, čj. 5 Azs 397/2020-26. Uvedl, že rozhodnutí žalované bylo odůvodněno dostatečně. Krajský soud neshledal, že by v Rumunsku existovaly systémové nedostatky

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. 6. 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států

azylového řízení, které by bránily předání žalobce. Zohlednil také to, že sám žalobce během správního řízení žádné konkrétní výhrady vůči podmínkám v Rumunsku neformuloval. Neuvedl ani, že by byl jakkoli zranitelnou osobou. Naopak, všechny výhrady formuloval poprvé v žalobě, a to pouze obecným výčtem nedostatků, ne že by těmito nedostatky byl sám vystaven.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost z důvodu dle § 103 odst. 1 písm. b), d) s. ř. s. Tvrdí, že jeho předání nebylo možné provést, protože by byl v Rumunsku vystaven nebezpečí nelidského a ponižujícího zacházení v důsledku systémových nedostatků azylového řízení. Žalovaná ani krajský soud se však dostatečně nezabývaly otázkou, zda stěžovateli takové nebezpečí skutečně hrozí. Rozsudek označil též za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, protože si prý soud nesprávně nezjistil dostatečné informace o situaci v Rumunsku.

[4] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se po posouzení přípustnosti kasační stížnosti NSS zabývá podle § 104a s. ř. s. ve znění účinném od 1. 4. 2021 otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (blíže k tomu usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, body 10–12).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] NSS se prakticky totožnou kasační argumentací jako v nynější věci zabývá již poněkolidkrát. Shodnými námitkami se NSS zabýval jak ve věcech „prvotního“ zajištění (rozsudky ze dne 16. 4. 2021, čj. 5 Azs 372/2020-28, ze dne 21. 6. 2021, čj. 3 Azs 375/2020-31, a ze dne 1. 7. 2021, čj. 7 Azs 91/2021-23), tak ve věcech jeho prodloužení (již cit. rozsudek 5 Azs 397/2020, rozsudek ze dne 2. 6. 2021, čj. 10 Azs 73/2021-45, usnesení ze dne 15. 7. 2021, čj. 9 Azs 110/2021-30). Vyjma věci 10 Azs 73/2021 šlo vždy o prakticky obsahově shodná podání stejného advokáta jako v nynější věci. NSS všechny kasační stížnosti vždy zamítl, jen ve věci 9 Azs 110/2021 pak nově kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[7] Jak NSS již mnohokrát vysvětlil, pokud cizinec systémové nedostatky v řízení o zajištění nenamítal a správní orgán poté, co se touto otázkou zabýval, dospěl k závěru, že k takovým nedostatkům ve státě předání nedochází, případně o nich nepanují ani důvodné pochybnosti, není nutné, aby své úvahy na dané téma v odůvodnění rozhodnutí výslovně uváděl (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 4. 2018, čj. 4 Azs 73/2017-29, č. 3773/2018 Sb. NSS, bod 21). Požadavky na odůvodnění rozhodnutí o prodloužení zajištění (o které jde v nynější věci) navíc nejsou totožné jako v případě rozhodnutí o prvotním zajištění. Rozhodnutí o prodloužení zajištění obsahově navazuje na rozhodnutí o zajištění a okolnosti vydání prvotního rozhodnutí o zajištění není nezbytné znovu detailně popisovat. Postačí odůvodnění, ze kterého bude jasné, z jakých důvodů nepostačuje původně stanovená doba zajištění, a proč je tedy nutné trvání zajištění prodloužit (rozsudky NSS ze dne 31. 7. 2013, čj. 1 As 90/2011-124, č. 2936/2013 Sb. NSS, bod 37, respektive 5 Azs 397/2020, bod 13).

[8] Také k podmínkám azylového řízení v Rumunsku se NSS vyjádřil mnohokrát. Neshledal, že by Rumunsko nebylo schopno žadatelům o mezinárodní ochranu zajistit adekvátní podmínky (např. 5 Azs 397/2020, bod 21).

[9] Přijatelnost kasační stížnosti nemohla založit ani námitka nepřezkoumatelnosti. Krajský soud se s žalobní argumentací, včetně námitek ohledně nedostatků azylového řízení v Rumunsku, vypořádal důsledně a zcela v souladu s výše cit. judikaturou (na kterou koneckonců sám odkazoval).

[10] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] O náhradě nákladů řízení NSS rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované pak žádné náklady řízení nevznikly.

[12] Stěžovateli byl již krajským soudem ustanoven zástupce z řad advokátů, Mgr. Ladislav Bárta. Podle § 35 odst. 10 věty první s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. NSS nicméně výjimečně ustanovenému zástupci odměnu za zastupování (jež by spočívala v odměně a náhradě hotových výdajů za jeden úkon právní služby) nepřiznal. NSS je totiž z vlastní rozhodovací činnosti známo, že advokát ve výše cit. věcech (bod [6]) kopíruje celý obsah dřívějších kasačních stížností. Jedinou změnou v těchto stížnostech (až na naprosto nepodstatné úpravy jedné či dvou vět a hlavičky podání) je jen použití „nové“ citace rozsudku, proti němuž kasační stížnost směřuje. Přinejmenším od vydání rozsudku ve věci 5 Azs 397/2020 ale musí být advokátovi jasné, že překopírovaná obecná argumentace ohledně nedostatků azylového systému v Rumunsku nemůže uspět (resp. že kasační stížnost s tímto obsahem nově nebude ani přijatelná).

[13] NSS si je vědom toho, že ve věcech zajištění cizinců, jako je stěžovatel, bude argumentace vždy do nějaké míry podobná. Stěžovatelův zástupce se však opakovaně ani nepokusil argumentaci upravit, a to ani tak, aby neobsahovala zjevně irelevantní pasáže. V kasační stížnosti tak například poukazoval na obavy stěžovatele ze „*zhoršení psychického stavu*“ v případě návratu do Rumunska. Nic takového však stěžovatel nikdy netvrdil, ba ani nenaznačil. Podobný postup navíc ustanovený zástupce patrně zvolil již při sepsání žaloby, čehož si všiml i krajský soud (srov. bod 54 rozsudku krajského soudu, kde komentuje nesmyslnou pasáž žaloby o návratu stěžovatele do Alžírsko a jeho záměru žádat o azyl v Rakousku).

[14] Smyslem ustanovení zástupce je zajistit ochranu práv účastníkům, kteří by sami nebyli schopni hradit si zastoupení právním profesionálem. Nikoli „pásová výroba“ podání bez jakékoli snahy je přizpůsobit právě řešené věci nebo reagovat na již existující judikaturu. Stát tedy ustanovenému zástupci hradí odměnu pouze za ty úkony právní služby, které skutečně mohly ochraně práv zastoupeného sloužit. NSS proto dospěl k závěru, že podání (resp. doplnění) kasační stížnosti v nynější věci nemohlo mít pro stěžovatele žádný skutečný přínos (podobně viz 9 Azs 110/2021 v případě stěžovatelova bratra). NSS dodává, že tímto postupem ustanoveného zástupce „netrestá“ za podání

nepřijatelné kasační stížnosti, ale pouze dbá na účelné využití institutu ustanoveného zástupce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu